

*Гвоздова Марія Миколаївна,
Національний університет “Острозька академія”*

ПРИЧИНІ ІСНУВАННЯ НЕОДНОЗНАЧНОСТІ ПІД ЧАС ПОШУКУ ВІДПОВІДНИКІВ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ

Метою цього дослідження є дати коротку характеристику причин існування “невідповідності” відповідників, що з нею так часто зустрічається перекладач.

Ключові слова: *переклад, відповідники, лексична одиниця, мовлення.*

The article deals with the research to define main characteristics of the reasons for existence of “inconsistency” of equivalents, which the interpreter often faces.

Key words: *translation, equivalents, lexical unit, speech.*

Важливим завданням двомовного лексикографа є вміння вибрати відповідники в мові перекладу так, щоб вони не суперечили, й більше того були максимально наблизеними до мови оригіналу за значенням. Дуже рідкісними при перекладі є абсолютні відповідники, які у двох різних мовах позначали б повністю однакові поняття. Існує достатньо причин існування відмінностей між відповідниками у двох різних мовах.

Актуальність дослідження полягає в тому, що на сучасному етапі все ще надзвичайно помітною є проблема вибору відповідників з мови оригіналу на мову перекладу, а визначення причин цих труднощів покликане полегшити роботу перекладача.

Метою цього дослідження є дати коротку характеристику причин існування “невідповідності” відповідників, що з нею так часто зустрічається перекладач.

Перш за все, мови різняться відповідними граматичними категоріями. Значення граматичної категорії “plural” в арабській мові, наприклад, відрізняється від значення її в англійській. Арабська має три числа (одніна, двоїна та множина), тоді як англійська – всього

два (одніна і множина). Стать, або рід є іншою граматичною категорією, яка відрізняє одну мову від іншої. В арабській мові, наприклад “місяць” є іменником чоловічого роду, а “сонце” – жіночого, тоді як у французькій мові – все навпаки.

Мови також відрізняються частинами мовлення. Тоді як англійська, та й більша частина індоєвропейських мов мають по вісім частин мовлення, існують і такі мови, в яких є тільки три частини – іменник, дієслово і частка. Мови відрізняються не тільки кількістю частин мови, але й характеристикою тієї самої дії чи стану. Такі англійські слова як “food”, “faith” і “love” повинні були б перекладатись як дієслова в мазатецькій мові Мексики [1: 15-16].

Лексична одиниця однієї мови може навіть не мати лексичної одиниці, яка відповідала б їй в іншій мові. Значення цієї лексичної одиниці може бути виражене засобами іншої мови на інших її рівнях, окрім лексичного (наприклад, стилістичному чи граматичному) [2: 133].

Іншим аспектом є й те, що дві різні мови використовують різні граматичні категорії для означення того самого поняття. Для прикладу, для перекладу речення “I met a friend.” на українську потрібно визначитися з вибором роду (“друг” чи “подруга”). В англійській мові ця категорія відсутня. З іншого боку при перекладі з української мови на англійську словосполучення “він приїхав” потрібно зробити вибір між “he arrived” і “he has arrived”.

Цікавим є те, що лексична одиниця може мати підходяще денотативне значення в одній мові, але її відповідник в іншій мові може мати небажаний підтекст. Не тільки речі пов’язані з статевими зносинами чи розмноженням вважаються вульгаризмами. В деяких країнах, наприклад, навіть називання своєї бабусі за ім’ям вже вважається образою [3: 236-237].

Лексична одиниця в одній мові може складатися з двох компонентів, тоді як її відповідник у іншій мові може мати один, чи три і більше складових частин. Наприклад, в німецькій мові привітання “Guten Tag!” в англійській може бути передана просто одним словом “Hello!”.

Дві пов’язані між собою лексичні одиниці в двох різних мовах можуть мати різні семантичні рівні. Для прикладу українське слово “палець” відповідатиме двом англійським словам “finger” і “toe”.

Варто зазначити, що іменники та прикметники мови перекладу не завжди можуть вважатися відповідниками іменників та прикметників мови оригіналу. Коли граматична категорія існує в мові оригіналу, але її відповідна граматична категорія відсутня в мові перекладу, потрібно шукати замінники у ролі інших лексичних одиниць.

Коротко охарактеризувавши найпомітніші причини несходження відповідників у мовах при перекладі, помітним є те, що вони існують на всіх рівнях мови; і для якісного перекладу потрібно усвідомлювати, що недостатнім є просто знайти слово найближче за значенням, а потрібно зважати на його характеристики на всіх мовних рівнях.

Література:

1. Eugene A. Nida, “Analysis of Meaning and Dictionary Making,” International Journal of American Linguistics, 24 (1958), 279 pages.
2. J. C. Carford. ‘Translation and Language teaching,’ in Linguistic Theories and Their Application (London: AIDELA, 1967), – 130 pages.
3. Roman Jakobson. ‘On linguistic aspects of translation,’ in On Translation, ed. By Reuben A. Brower (Cambridge, Mass. : Harvard Univ. Press, 1959), 233 pages.